

„Ísvirki“ er fiskimannsins, veiðarans, allir veiðimenn styðja ti „Ísvirki“!

„Ísvirki“ selur um heystið og háveturin og kann tí geva besta prís fyri kalva, hýsu, allan flatfisk og rundfisk.

„Ísvirki“ hevur besta agnið og ísín.
„Ísvirki“ tekur lut í agn- og ísútreiðslunum til veiðarar til „Ísvirki“, lá ísurin og agnið eru keypt úr virkinum.

„Ísvirki“ hevur egnan fiskasavnubát, fær sín egnu fiskaútflutningsbát.

Fiskisavnubáturin fær nú maskinu innsetta og verður liðugur um eina vikur. Peningurin til fiskaútflutningsbátin er játtaður.

Báturin skal í gerð og verður vónandi liðugur til heystar ella veturs.

Føroyingar eiga at styðja „Ísvirki“, ið ikki bert kann koma at hava almiklan týðning fyri prísin á heimaðfiskinum, men sum longu hevur haft, og sum í framtíðini vil hava hin størsta týðning fyri sluppfiskiskapin við altíð at kunna útgæra fiskiflótan við allarbesta agnið, ið fáast kann.

Ongantíð is- og sildatrot hereftir, sigur hundraðir av túsundum fyri Føroyar um árið.

„Ísvirki“.

Galvaniseraðar tak- og húsaklædningsplátur
keypast billigast frá **Poul Hansens** Heilsulu, Tórshavn.
Telefon 61. Telegramadresse VERITAS.

Hver vinnandi maður
Hver vinnandi kvinna
minst ein lut í
Sjóvinnulánsgrunninum.

vist var der en Bog, og hvis hun havde den, saa kunde hun maaske nok „forgere“, — men saa Gud naade hende, sa'e han, — ja det er mit Vidnesbyrd.

Mikkels Kone syntes igen, de skulde holde op . . .

Men der blev ved at komme Puns-
ser, og de blev ved at fortælle, og
sa i Mændene; de glemte at spille
Komode.

De her forsamlede Klitfolk krøb
tættere og tættere sammen efter-
haanden som Gengangen, Ligtærd,
Dødmadsskarer, Helheste og alle
de Spøgelser og rære Væsener, der
var til, myldrede frem af den mørke
Nat, der svøbte sig tæt og tryk-
kende om den lille Stue i Under-
bjerghuset.

En af Konerne erklærede be-
stemt, at hun absolut ikke vilde gaa
hjem gennem Klitterne, for Dag-
skæret lyste i Øster.

Tilslidst tog Mikkel Hede Ordet.
Han vilde ikke, sa'e han, fortælle
andet, end hvad han havde oplevet,
og hvad han havde set med sine
egne Øjne. Hm! Han tog en Taar
af Koppen, for at styrke sig.

Det var dengang, han tjente Pro-
prietæren paa Tranumgaard, og de
en Nat kom fra Selskab vesterpaa.
Da vi kørte ude paa Lerup Hede,
standser Hestene pludselig. A gen-
nede jo paa dem. Ikke ud af Stedet.
Hvor nødtigt a vilde, brugte a Svo-
ben, ogsaa s'gu saa'n det svirpede
i deres Sider. A fortrød det for Re-
sten, det var Synd, for Hestene vil-
de godt, men der var jo en anden
Ting i Vejen, som de ikke kunde
gøre for.

A staar af Vognen — gaar forved
Hestene, — slaar Ild paa mit Fyr-
staal, som a dengang altid havde i
Lommen, naar a var ude at køre ved
Natteid. A slog tre Gange — en for
Gudfader, — en for Guds Søn — og
en for Gud den Helligaand.

Saa kravlede a op paa Bukken
igen og spændte Forlæderet om
mig. Lad os saa prøve det igen,
tænkte a — Ikke tale om Hestene
trippede, de vilde godt, men der
var nøj Skidteri forved.

Saa blev a gal.

Ja vil du ikke vige for Egg-Staal,
sa'e a, saa ska du Fa'n fløjteme vi-
ge for Guds eget Ord.

**SKANDINAVIEN
AMERIKA
LINIE**

Eneste direkte Ruter
fra København til
Amerika og Canada.

Regelmæssig Afgang fra Kø-
benhavn og Oslo flere Gange
om Maanedn.

Skriv til Agenten:

H. C. Müller, Thorshavn,
eller
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8, København K.

CONRAD JUHLERT
TEL. 164 THORSHAVN TEL. 164
Bedste Indkøbssted paa
Færøerne for
Uhrmager-, Guldsmede-
og Musikvarer.
Altid Leveringsdygtig.
Billigste Priser.

**Prima
Husholdningskul.**
Havnar
Kol- & Cementhandel.
Telefon 172 — 208.
Telgr.-Adr.: Kolo ment.

**P/F FISKAVIRKI
SYÐRUGØTU**
tekur móti fiski til turk-
ingar. Tann, sum vil vissa
sær pláss, eigur at siga
frá i góðari tíð.
Telefon 6.

Vi har i disse Dage

gennem Postvæsenet tilstillet alle fær-
øske Husmodre en Prøve af vor nye

KRONE MARGARINE

Vi haaber, at De har overbevist Dem
om, at denne Margarine ikke alene
har Natursmørrets Udseende og Consi-
stens, men ogsaa dets fine Aroma og
Smag

Forlang altid vor **KRONE MARGARINE**

i gul Pakning med Krone over, hos
Deres Købmand; den koster overalt
65 Øre pr. ½ kg.

Arb.

**A/S THORSHAVNS MÆLKEFORSYNING
& MARGARINEFABRIK**

TAD SIGST

at eitt kilo av prentusvertu er í virði eins og
eitt kilo av gulli, um hon verður nýtt til lýsingar
og kunngeringar.

Men tað hóskar tíverri ikki altíð. Tað velst
um hvar maður ella handilsfelag lýsa, og fyri
at vera visur í at prentunarsverta verður væl
nýtt og at tað er lonandi at lýsa, eiga tygum at
senda lýsingar til

„Føroya Social-Demokrat“.

Tann ið lýsir mikið, selur nógv.

Givið út av socialdemokratiskum feløgum.
Blaðstjóri: M. S. Viðstein.
Prentsmiðja „Føroya Social-Demokrates, Tórshavn.

ske nok den klogeste Lars, men a
er — saa bandte han — det stærke-
ste.

Hvordan gik det saa Mikkel?
blev der spurgt. Hvad var det for
en Bøn, du bad?

Naa, ja, — Mikkel strog sig over
Panden, — jo a var saa heldig, a
kom lige i Tanken om den, der
staar først i Balles Læreboig: Paa
vor Jordklode findes omtrent fem
og tyve Tusind forskellige Arter af
levende Skabninger foruden Men-
neskene, hvis Antal beløber sig til
Tusind Millioner. De andre levende
Skabninger, som til Forskel fra
Menneskene, kaldes ufornuftige el-
ler umælede, inddeles i Dyr og
Fugle og Fisk og Orme og Insekter
og Amphibier, hvilke sidste kunde
leve baade i Vandet og paa Landet.

— Gildet endte i stor Glæde.
Der blev sagt Skaal mange Gange.
Og Mikkel rejste sig, frigjættede med
Armene og sang Soldaterviser og
Kæresteviser. Der var særlig en
Drikkevis, hvis Slutning han gen-
tog flere Gange:

Og jeg gaar ej fra dette Hus,
for jeg ser Morgenstjernen.

Den tykke, glade Mand lo af
Hjertet. Og det gjorde de allesam-
men.

Nu var det Nytaar, saa begyndte
Regningerne at komme, — og det
var endda knapt, de var færdige
med December Termin.

Nuvel, — i det hele set, de havde
dog faaet sig en Hjemmen herude,
— selv om det var lille. Det laa der
for Øjet, det var virkeligt, — selv
om det kun var i Klitten. De havde
Kone og Børn, sunde og stærke,
de betalte Renter og Skatter, — selv
om det somtid kneb. De var dog
Mænd i Landet og havde Ret til at
være her.

De var den yderste Koloni i Kam-
pen. For de erobrede Klitten var
den ikke mange Ører værd, nu le-
vede her da Mennesker, det havde
givet Plads. Man kunde vel træde
fast i Jorden, — selv om man flot-
tede sig med en borte Julegilde een
Gang om Aaret . . .

I saadanne Tanker bojede de sig
ind ad de lave Døre, hver til sit, —
fortsatte Livets sagtmødige Dage.
Johan Skjoldborg.